

Kdo, když ne my? Kdy, když ne teď?

Připomeňme si, že po 17. listopadu 1989 byl prvním hybatelem událostí v Ml. Boleslavi husitský farář Antonín Jelínek, jehož fara se stala centrem Občanského fóra. Již dříve cestu občanského odporu proti komunistickým diktátorům statečně prošlapávali dva boleslavští signatáři Charty 77, evangelický farář Alfréd Kocáb a Miroslav Jirounek, dlouholetý vedoucí místní skupiny ČKA. Ke dnešní vzpomínce proto patří i vděčnost za jejich statečnost. Jejich ducha nezlomilo ani to, že jim komunistický režim zakázal činnost a degradoval je do dělnických profesí.

Žijeme ve svobodné zemi, to není samozřejmost. Svoboda nemůže být bezbřehá, protože bez nutných restrikcí bychom dali zelenou příjezdu ruských tanků nebo zavedení práva šaría. Znovu se ozývají „soudružsky uvědomělé“ návrhy – třeba na zestátnění výrobních prostředků či na seškrtání poddimenzovaného rozpočtu na obranu. Naše předchozí vlády nezodpovědně přistupovaly k zajištění dostatku energie, to nyní nelze zvrátit obratem. Navíc náš stát zadlužovaly v letech hospodářského růstu.

Nechováme se krajně nezodpovědně stylem poručíme větru dešti? Naše planeta má konečné zdroje. Neustále se zvyšující materiální nároky vedou ke drancování přírody s dalekosáhlými a nevratnými důsledky. A my, místo uskromnění, stavíme dále babylonskou věž až do nebe. Na dluh, který budou muset splatit naše děti. Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu (V. Havel). Chceme-li svobodu zachovat, musíme si vybrat, zda naletíme znovu na vábení těch, kteří slibují ráj na zemi, nebo přijmeme (Churchilovu) dřinu, pot a slzy v zájmu společného dobra. Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere (Sk 20,35). Nemohu končit jinak než heslem z milionové Letné: Kdo, když ne my? Kdy, když ne teď?

Milan Mareš

Česká křesťanská akademie v Ml. Boleslavi